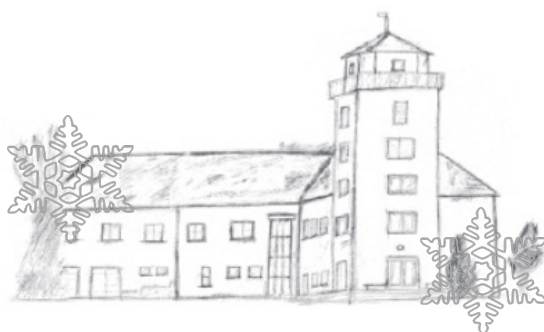

Advent – mit jelent számunkra a várakozás?

Megnövekedett villanyszámla. Karácsonyi dalok megállíthatatlan özöne a rádióban. Aranyos, de teljességgel használhatetlen díszek és apróságok. Szaloncukor mérgezés. Gyertyafüsttől könnyező szem. Fahéj és egyéb karácsonyi illatok fojtogató aromája.

Több embernek, akivel mostanában beszélgettem, már nem az idillikus adventi képek és benyomások jutnak eszükbe (mézeskalács-gyertyaillat-fények), hanem a karácsony és vele együtt az advent sokkal anyagiásabb, illúzióromboló valósága.

Miért? Megcsömörlöttünk volna a sok édességtől, és már csak keserű szájjal szemléljük a dolgokat? Az adventnek a karácsonyra való várakozásról kellene szólnia, mégis sokan már nem találnak benne újat, szépet, ahogy magában a karácsonyban sem.

Mit várunk tulajdonképpen az adventtől?

Kisgyerekként a havat, a szánkózást, az ajándékokat hozó Jézuskát, a karácsonyfa csillogó gömbjeit vártam. Aztán, ahogy kinőttem a magam által gyártott ajándékok korszakából, már a piszkos anyagiakkal is szembe kellett néznem: miből fogok a családomnak ajándékot venni? Vajon minek örülnének?

Ezekkel a kérdésekkel (amiket gondolom, sokan feltesznek még magunknak) be is kerülünk az advent forgatagába, ami nem a várakozásról, hanem a kapkodásról, a rohanásról szól, szinte jobban, mint az év többi napja. Pedig nem pont az elcsendesedésről, a befelé fordulásról kellene szólnia ennek a négy hétnek?

Bevallom, nekem sem lenne karácsony a karácsonyi illatok, fények, csillogás, ajándék nélkül – talán nem is kell ezek nélkül lennie, de ezek mind csak megadják az alaphangot ahhoz a belső hangulathoz,

érzéshez, ami valójában a karácsony.

Mert a karácsony számomra egy érzés is. Leginkább egy érzés. A fények, a hó, az illatok, az emberek, a korcsolya – mind hozzátartoznak, és mégis ennél sokkal több. Ami pedig még szebb, hosszabb időszak, az az advent – mert ha a karácsony egyszer elérkezik, tudjuk, hogy egy korszaknak vége. Hiába próbálunk még kétségbeesetten kapaszkodni belé (lásd: fenyőfa megtartása, karácsonyi dalok üvöltetése) az érzés elillant, és csak egy év múlva tér vissza.

Az adventi időszak azonban épp elegendő arra, hogy lassan mindenki felocsúdjon a borongós (avagy épp húsz fokos) őszből, és lassan a karácsonyra kezdjen hangolódni. Ez a várakozás a legsebbebb időszak – az ünnep ott lebeg, de még nem jött el, tudjuk, hogy még van időnk kiélvezni, izlelni és megfogni, még nem illan el.

Rohanhatunk ajándékok után, várhatjuk a téli szünetet, korcsolyázhatunk barátokkal, és érezhetjük a karácsonyt – érezhetjük és élvezhetjük még egy darabig.

Ezért szeretem annyira az adventet – maga a várakozás az, ami előkészít a karácsonyra, ami meghozza az ünnepi hangulatot, ami elcsendesít, és ami nem múlik el gyorsan: az adventi időszak az, ami majd évek múltán is eszembe jut „karácsony” címszó alatt.

(A feltett kérdésre adott további diák válaszokat Szénási Dóra gyűjtötte, melyek az újság következő lapjain olvashatók.)

Dobó Sára Borbála

Bemutatózik Borné Haluska Marianna tanárnő:

„Amikor én még kislány voltam“, nem volt a diákoknak szép sportcsarnok, de még tornaterem sem az iskolákban. Ezért futószámokban és tornaversenyeken jeleskedhettem. Jártuk az országot a kéktúra vonalán (ODK). Olimpiai ötpróbák, Balaton átúszások. Gimnáziumi éveimben kezdtem a Vasasban atletizálni, majd a Tungsramban röplabdázni. Nagyon szerettem minden mozgásformát. Jó volt csapatban küzdeni, de szerettem egyedül futni, (fel a Kevélyre) biciklizni (Dobogókőre) is. Ekkor lehet a gondolatainkat rendezni.

Akkor még nem kínáltak ennyi szabadidős lehetőséget az edzőtermek. Rajzpályázatokon megyei helyezéseket nyertem, Somodi Laci bácsi biztatására Képzőművészetibe is benéztem, de nem éreztem azt a bizonyos felkiáltójelet, hogy „ez az én utam!”. Keresgéltem tovább, mint minden jóra való diák. A tizenéves iskolaidők tanárai meghatározók a pályaválasztásban. Matematika tanárain (Milán tanárnő, Íjgyártó Bálint) és testnevelőm (Kotroczó Erzsébet) és ma is élő kapcsolat: Kovalik Judit:). Kedvenc osztálya voltunk az akkor kezdő tanárnőnek, aki forradalmian új stílusban tanított. Szabadidőmben ma is Rubicon és História újságokat olvasok.

Néha elég egy mondat, amit egy tanártól jól tudunk elfogadni, mert nyitottak vagyunk rá. Nem hasonlít ez egy labdajátékhoz? Ott is vannak felkészítő játékosok. A végén vállalni kell (egyedül) a befejezést. No, erről szólna a testnevelés is. A jó döntés a megfelelő pillanatban. Mint a nagy-

betűs életben. Különben lemaradsz! És ott nincs felmentés. Cselekedni KELL! Ezt begyakorolhatod kicsiben az órákon. Azóta már én is tanítom az első tanítványaim gyermekeit. Bábokat is készítettem. Az egész iskola velük marionettezett, vagy

épp csasztuskázott a fejére illesztett kasírozott bábokkal. Ezt sem válthattam szakmára, mert a magánszínházak világa még váratott magára. A Testnevelési Egyetemen kerestem a Flashdance hangulatát. Helyette ismét szembe jött a kémia, fizika, no meg megfelelni minden sportban a szinteknek. Természetesen, ha jól választ az ember, azért könnyebb küzdeni! Minden nap legyőzünk valamilyen feladatot, így fejlődünk. A suliban képezzük egymást. Egy csapat vagyunk. A tanári kar együtt, s ezt nagyon jó itt megtapasztalnom! A diák - tanár is egy hajóban evez. Ha ezt megérzitek,

rájöttek mennyire értetek van minden el nem mulasztott perc! Ha állóképességedet meg tudod szeretni, nyertes lehetsz, amikor a másik ugyanolyan okos és szép, de már kifáradt. Így te lehetsz a legjobb munkaerő. Ebben szeretnék segítségetekre lenni mind mentálisan, mind fizikálisan.

Hosszú „mérkőzés”. Ki is győzedelmeskedik?
A szeretet.

Mert nekünk egy alkalmazással több lehetősé-
günk van, A HIT.

Töltődünk, reménnyel bízunk magunkban, és mindig tudjuk, hogy nem vagyunk egyedül.

Borné Haluska Marianna

Szódabikarbónás süthető gyurma (baking soda dough)

Alaprecept

- 1 csésze kukoricakeményítő
2 csésze szójababkarbóna
1 és 1/4 csésze víz

A hozzávalókat öntsük egy edénybe. Keverjük csomó-

mentesre. Folytonos keverés mellett közepes lángon kezdjük el főzni. Amint besűrűsödik, egy labdává áll össze az egész. Ezután helyezzük át egy tányérra a masszát és fedjük be nedves ruhával. Várjuk meg, amíg kihűl. Amint kihűlt, formázható is. Sütiszaggalatával, keksznyomdával, sablonokkal gyönyörű karácsonyfadíszeket készíthettek!

Forrás: (<http://szinesotletek.reblog.hu/hazi-porcelangyurma-karacsonyi-diszekhez>)

A matematika emellett nekem azért is kedves, mert kiszámítható, és számíthatunk rá: ahogy például Mikszáth Kálmán is írja a Tavaszi rügyek c. elbeszélésében: „Minden tudomány csak a sírig tart, fiúk... latin nyelv, magyar nyelv csak a sírig való... mert ki tudja, milyen nyelven beszélnek odaát az angyalok; de a kétszer kettő, édes gyermekeim, még a síron túl is csak négy lehet”. Természetesen tanárként a harmadik szakom, az informatika is fontos számomra. Szívesen használom a technikai eszközöket, igyekszem naprakész lenni az aktuális informatikai kérdésekben. Persze azt is jó tudni, hogy az informatika fejlődése szorosan összefügg

Az első három, alfafeladvany@gmail.com címre beérkező helyes megfejtés beküldője jutalomban részesül.

Milán Szabolcs

Szénási Dóra

Erasmus+ Társak Európában: Csak így tovább!

A kézdivásárhelyi, középajtai és middelharnisi (Hollandia) testvériskoláink képviselőivel októberben találkoztunk Szentendrén. A finom marcipán és csokoládé termékek készítésének megtanulása mellett azt is megtapasztalhatták a résztvevők, hogy képesek lendületes városbemutató filmeket alkotni nemzetközi csapatban együttműködve. Készül a projekt honlapja, melynek egyik felelőse Kerékyártó Koppány (10.b). Nála jelentkezhetnek, ha beszállnátok az alkotó munkába. A technikai háttér már készen áll. Benyomások is megosztó rövid írás vagy válogatott képanyag az élményeitekről, esetleg saját kitalálású rovat, mind, mind jól jönne. Szeretnénk, ha a holland és erdélyi diákokat is megmozgató, a közös munka élményét megjelení-

tő felületet alakítana ki a csapat. Természetesen az áprilisban Hollandiába utazó diákok válogatásánál fontos szempont lesz a honlapszerkesztői munka. A CSG Prins Maurits középiskolában nyolc diákunk képviselheti majd az iskolát. Az ottani mindennapi élet megismerése mellett egy jellegzetes helyi termék elkészítését tanulhatják majd meg és a környék nevezetességeiről ismertető füzethez is gyűjtenek majd anyagot. Februárban még lesz alkalom a hátralévő feladatok egyeztetésére Szentendrén, amikor ötfős küldöttségeket fogadunk majd mindhárom partnerünkötől és megbeszéljük a jövőre tervezett együttműködések részleteit. Várjuk ez ügyben is a javaslataitokat.

Kuzma Márta

A szalagavatóról 5 mondatban

(Bár ezért az öt mondatért nem jár biológiából ötös...)

Szalagavató: két hónap készülés egyetlen estére. Az alapvető jó tanács mindenkitől az volt, hogy „élvezzük ki az estét, és ne izguljunk” – mondván, a szülők majd izgulnak helyettünk. Az én tanácsom pedig a következő:

1.) Élvezzétek ki annak a két hónapnak minden egyes pillanatát, amelyet a készülésre (a zeneválasztásra az osztálytánchoz, a felvonuláshoz, a szalagtűzéshez és persze a keringőhöz; az osztálytánc és a keringő stílusának kiválasztására; a ruhaválasztásra; a csodálatos díszlet készülésének folyamatára és a többi bennfentes titokra) szántok, amelyben együtt gondolkodtok az osztálytársaitokkal, és ne okozzátok a vitákban olyan maradandó sérüléseket, amelyek a szalagavatóig nem múlnak el!

2.) Élvezzétek a kiváltságokat (a délelőtti (!) ru-

hapróbákat; a rendkívüli tesiórákat; az akciós italokat az afterpartyn; és az öt perceket a matekórákból, amelyeket még Szakács Erzsébet tanárnő is önszántából (!) hajlandó rááldozni arra válaszra, amely a következő kérdésre válaszol: „Na és, cicák, hogy állnak a szalagavatóval?”), amelyekben ebben a két hónapban részesültök, mert ezek után nem lesz több fecsegés a matekórán!

3.) Válasszátok meg jól a tánctanárokat (Richter András), és lehetőleg ne bosszantsátok fel az esemény előtt, mert rajta áll vagy bukik a koreográfia, és (többek között) ő fogja tartani bennetek a lelket, amikor olyan stresszesek lesztek a sok szervezéstől, hogy legszívesebben lefújnatok az egészet...

Nagy Eszter (12.a osztályos büszke szalagos)

화이팅!

Székely Andrással osztályfőnöke készített interjút, aki Magyarországot képviseli a 12. Nemzetközi Természettudományos Diákolimpián Dél-Koreában

Miért döntöttél úgy, hogy belevágasz ebbe a versenybe?

Először azt gondoltam, hogy nem sok esélyem van bejutni, de ha meg sem próbálom, akkor biztosan nem fog sikerülni. Tudtam, hogy nyáron sok időm lesz, unatkozni, ezért elkezdtem tanulni. Sokat tanultam, de meg is lett az eredménye.

Úgy ismertelek meg, hogy ha elhatározol valamit, akkor azért nagyon tudsz küzdeni, és el is éred a célodat. Gondolok itt a futóversenyekre vagy a matematika versenyekre. Mi az, ami belülről „rábír” ezekre?

Az, hogy van esélyem. Olyan célokat tűzök ki, amit nehéz elérni, de lehetséges. Reális célokat fogalmazok meg magamnak, és a siker motivál.

Azt mondtad, hogy egész nyáron tanultál. Lehetett volna, hogy süttetted a hasad, haverokkal találkozol, számítógépes játékokat játszol, egyszerűen szórakozol. Mi az, ami rávett a tanulásra?

Az, hogy kijutottam Dél-Koreába, nagyon jó érzés. Tudtam, hogy ez ilyen érzés lesz, meg akartam ezt élni. Szoktam játszani néha, mert az kikapcsol, de időpazarlásnak tartom. Találkoztam barátokkal is, de amikor közösen elmentünk a Balatonra, akkor is tanultam. A tanulás és a szórakozás egyaránt megvolt.

Örömet okoz neked a tanulás?

Hát igen.

Mi lehet ennek az oka?

Arra gondolok, hogy többet tudok. És ez jó. De nehéz leülni és elkezdni a tanulást. Ha otthon vagyok, akkor reggel tízig nem csinálok semmit, akkorra veszem rá magam a tanulásra, de akkor este nyolcig tanulok. Ha már elkezdem, akkor megy gördülékenyen.

Hogyan tanulsz?

Először kijegyzetelem a dolgokat az értő olvasás után. A fontos dolgokat leírom, és így megjegyzem. Ha leírom, utána tudom.

Megerősítés számomra az, amit mondasz. Tevékenységet kapsz a tanuláshoz: írsz, így több csatornán keresztül jut el az ismeret. Ha valamit leírsz, az csupán kijegyzetelés, vagy a saját gondolkodásodra formázva írod le?

Nekem a jegyzetelés logikus és egymásra épülő. Inkább vázlatot írok. Töreksem minél kevesebb mondatot írni, de néha az is kell, például a definíciókat le kell írni. Tele van nyilakkal a jegyzetelésem.

Ha jól értem, akkor a könyvet használod eszközként, de saját logikád szerint készíted a jegyzeteket. Így már a sajátoddá válik a tudás.

Igen, de az a baj, hogy én más jegyzetéből nem is tudok tanulni. ha csak olvasom, nem tudom megtanulni. Ppt-ből sem tudok tanulni, nekem kell a könyv hozzá. A táblai vázlat alapján sem tudok, mert az nem az én logikám szerint van.

Teljesen meg tudlak érteni, nekem is mindent le kell írnom, saját logikám szerint végig vezetni, ha meg akarom jegyezni. Milyennek ítéled a memóriádat?

Jó, de van néhány dolog, amit nagyon hamar elfelejtek, például az, hogy hova rakom a cuccaimat. Múltkor például azért késtem le a buszt, mert elővettem a ruhámat, letettem valahova, és aztán nem találtam. Fél óráig kerestem, mire kiderült, hogy beraktam valaki másnak a szekrényébe.

Verset hogyan tanulsz? Memóriára hagyatkozva, vagy próbálsz valami mást?

A verset azt bemagolom. Magolni is kell. Például a szavakat is így szoktam tanulni. Ha valamelyiket nem tudom megjegyezni, akkor próbálok valami kapcsolatot keresni.

Milyen tanácsot tudnál megfogalmazni a többieknek?

Nem tudom... Azzal, hogy leülnek fél órát tanulni, semmire nem mennek. Én minden nap rászánok legalább két órát a tanulásra. Nem csak a másnapra koncentrálok. Most a versenyre készülve öt-hat órát simán tanulok naponta. Kell az idő!

Hogy tudod beosztani az idődet, hogy mindemellett zenélsz, sportolsz, iskolába jársz, és pluszban versenyre készülsz?

Nehezen. Próbálok mindenhol lehetőséget találni, hogy valamit csináljak. A sportra mindig találok 1-1,5 órát. Most reggelente úszok, hogy ne menjen a tanulási időből. A zenélést fél évig abbahagytam. Buszon nem tudok tanulni. Egyszer próbáltam, de *semmi eredménye nem volt. Ha edzésre hamarabb érek oda, akkor leülök például egy benzinkútnál és ott tanulok.*

Külső elvárás van veled szemben, vagy Te ezt mind magadtól várod el?

Én úgy érzem, hogy van, de amúgy nincs. Olyan külső elvárás van, hogy mindenki úgy tudja, hogy én jó tanuló vagyok, és ennek meg kell felelni. Csalódnának bennem, ha ez nem így lenne. De én magam sem tudnék magam elé állni, ha abbahagynám a tanulást és nem versenyeznék.

Ez, hogy ide eljutottál egy folyamat része. Amikor idekerültél hetedikben, ez még nem működött egyértelműen. Emlékszem, volt sok-sok harc, órai fegyelem, és tanulás miatt. Nyilván sok talentumot kaptál. Mégis mi lehetett az a pont, ami a rendetlenkedő, problémázó Bandiból egy Diákolimpiára eljutó Bandit hozott létre?

Hát, a hetedikes év végi eredményem nagyon gyenge lett. Ez motivált. Ekkor kaptam először négyes szorgalmat. Ez lelkileg padlóra dobott. Ezért elkezdtem tanulni, nehogy négyes legyen a szorgalmam.

Hú, de jó hogy 4-est adtunk. A büszkeséged mozdított ki?

Igen. Milyen az, aki négyes szorgalmú?

Volt-e olyan, hogy versenyezni akartál valaki mással?

Igen. Mindig jobb akarok lenni. Próbálok a legjobb lenni.

Szerinted a zene és a sport segít a tanulásban?

A hegedülés biztosan nagyon sokat segített. Ezért is akarom folytatni. A sport kikapcsol és felfrissít. Ha nem sportolnék, akkor szellemileg is tunya lennék.

Hogyan segített a zene?

Nemcsak a zene, hanem a technika. Hegedülés közben nagyon sok mindenre kell egyszerre figyelni. A memóriát is fejleszti, hiszen a darabokat meg kellett tanulni fejből. Kitartás is kell hozzá. Engem a hegedülés is kikapcsol.

A sikerben, a Te sikeredben szerinted az adottság és a hozzá tett munka aránya milyen?

Szerintem sokkal kevesebb az adottság, mint a munka.

Ha hiába van jó adottságod, ha nem teszed hozzá a munkát, akkor nem leszel senki. Ha kicsi az adottságod, de rengeteg a szorgalmad, akkor kiemelkedő lehetsz. Szerintem 10-90 % is lehet, nálam is az. Szerintem én nem vagyok annyira tehetséges, mint amilyennek tűnök. Csak rá tudom venni magam, hogy tanuljak. Vannak, akik sokkal okosabbak és ügyesebbek. Sokkal eredményesebbek lehetnének nálam, ha tanulnának. De nem teszik. Ezért én ki tudok emelkedni. Ez nekem egy előny.

Érzel-e néha olyat, hogy elfecsérel az idődet, hogy nem élsz?

Volt ilyen. Nyáron keveset találkoztam a barátokkal, de ezt felismertem, és változtattam rajta.

Osztályfőnökként jó látni, hogy nem kerültél csodabogár, külön szerepbe. Kedvelnek a társaid, benne vagy a közösségben, nem csak úgy elvagy egymagadban. Szerinted ennek mi lehet az oka?

Próbálok nem tűnni csodabogárnak, mert nem érzem magam annak. Nem érzem magam kiemelkedőnek. Egyszerűen csak tanulok. Szinte mindenki el tudná érni azt, amit én, ha tanulna. Nem érzem úgy, hogy több lennék, mint a többiek.

Éreztél-e olyat, hogy tanulásodért „lesajnálnak”?

Nem. Inkább irigykednek, hogy tudok ennyit tanulni.

Van valamilyen elképzelésed a továbbtanulással kapcsolatosan? A kémia most nagyon bejött a versenyen a képbe, és persze a matematika régebről.

Igazán nincs. De a biológia és az informatika is. A matematika azért van ott, mert az mindennek az alapja. A feladatok megoldásához kémiában kevesebb a lexikális tudás, a nagy része matematika, minden logika. Ha fölírod az egyenletet, meg is van a megoldás.

Köszönöm szépen az interjút. Azt hiszem az osztálytársaid nevében is mondhatom, hogy büszkék vagyunk rád! Várjuk a koreai beszámolódat!

Földiné Koczor Tünde

Mit jelent számodra az advent, a karácsony?

L.L., M.Zs., N.B., K.D., G.Zs.A.: Számunkra a várakozást, izgalmat jelenti.

6.a: Nekünk az ünnep és az ajándékok ugranak be először.

Szénási Dóra

Pipafű (Nicotiana Lapatorociensis)

Alacsony növésű (kb. 60-80 cm magas) cserje. Levelei hosszúak, sötétzöldek és kissé viaszosak. Fény- és melegkedvelő növény, vadon csak ritkán látni, mert kedveli a védett, meleg, jó talajú helyeket. Középföldén leginkább Eriadorban kedvező számára az éghajlat, azon belül is a Megye Déli Fertályában.

A történetírások szerint az első tő pipafüvet Középfölde Harmadkorának időszámítása szerint 2670 körül (ez megyei időszámítás szerint 1070 körülre esik) ültette Kürtös Tobold, lápatoroki kertjében. Ezeket az információkat Borbak Trufiádok Megyei füveskönyvében olvashatjuk, aki külön fejezetet szentelt a Déli Fertály dohányjának. Trufiádok úr úgy véli, a növény a Füvesúton keresztül került a Megyébe, egyenesen Gondorból (ahol szintén megél a növény), ahová a tengerentúlról hozta a nyugathoni ember nép. A hobbitok az idők során több fajta (silányabb vagy erősebb hatású) pipafüvet nemesítettek. A leghíresebbek, a legnemesebbek, a legízletesebbek és Középfölde más tájain a legkeresettebbek azonban még mindig a Déli Csillag, a Lápatoroki Levél és a Vén Tóbi (amelyet Tobold tiszteletére neveztek el így), vagyis a három legelső pipafű.

Trufiádok úr hatalmas megrökönyödéssel tapasztalta délvidéki utazásai alkalmával, hogy a gondoriak — akiknek olyan éghajlat adatott, amelyen a szerző által oly nagyra tartott növény átlagos magassága egymásfél méter között mozog —, ahelyett, hogy különösen jó minőségű dohányt készítenének belőle, édes galenasnak nevezik, és leveleivel mit sem törődve, csupán hatalmas, gyönyörű és illatos virágai miatt termesztik.

Hogy ki és mikor tömte először a pipafüvet faragott pipába, azt megint nem tudjuk pontosan (mivel az Ősidők történetírásai majdhogynem egyáltalán nem foglalkoznak a hobbitokkal). Trufiádok úr könyvét és a Bríbéli hobbitok elbeszéléseit alapul véve, Bríben szívtak először pipafüvet, habár a Megyebeliek ebbe nem hajlandók belenyugodni, mivel a Bríben általános szemlélet az, hogy mindenben ők voltak az elsők (ami ugyanakkor elég reálisnak tűnik, mivel Brí a legrégebbi hobbitok által lakott település). Ez a vita talán soha nem fog eldőlni, viszont az biztos (és ezt Középfölde minden krónikása elismeri), hogy a pipafüvet, a pipafaragást és a dohányzás szokását a hobbitok terjesztették el Középföldén, és tőlük vették át a törpök, az emberek, a kőszak és a mágusok.

A hobbitok magukat valóságos művészeknek tartják a dohányzás terén, hatalmas büszkeséggel tekintenek különböző „trükkjeikre”, amelyek legtöbbször abból állnak, hogy különféle alakzatokat formálnak a füstből, valamint a szájuk helyett az orrukon (egyesek akár a fülükön is) fújják ki a füstöt. Apró méretükhöz képest elképzelhetetlen méreteket öltő hiúságukban pedig hajlamosak arra, hogy megvessék az olcsóbb pipafüvet, és csakis olyan előkelő leveleket szívjanak, mint a már említett három legízletesebb fajta — ezekkel tehát általában nem kereskednek, sokkal inkább megtartják maguknak, mondván, hogy az embereknek, a törpöknek és egyéb népeknek (akiket valóságos analfabétának tartanak pipázás terén) tökéletesen megfelel az olcsóbb, gyengébb, silányabb levél is.

Aki jobban meg kívánja ismerni e csodálatos növény történetét, valamint bővebb információkra vágyik a termesztését és használatát illetően, annak melegen ajánlom a Megyei füveskönyvet, de még inkább azt, hogy keresse föl a kötet szerzőjét, Borbak Trufiádokot, Bakföld urát, Szürke Gandalfot, a mágust, akit Fehér Gandalf néven fog megtalálni, és aki még a hobbitok mértékével mérve is igazán magas szinten műveli a pipázás művészetét, vagy Minas Tirith-ben, Gondor fellegrárában Elassar királyt, az egykori kőszát, aki még uralkodása előtt merült el komolyabban a dohányzás tudományában.

Osváth Dorottya 13. nyek

(A Tolkien Levelező Verseny idei első fordulójára készült el ez a szócikk.)

IRODALOM

Boldogság sivataga

Megjegyzés: Versírás előtt és közben háromszor is imádkoztam Istenhez, hogy segítsen ezt a verset megírni. Úgy tűnik, kicsit neki is benne van a keze munkája.

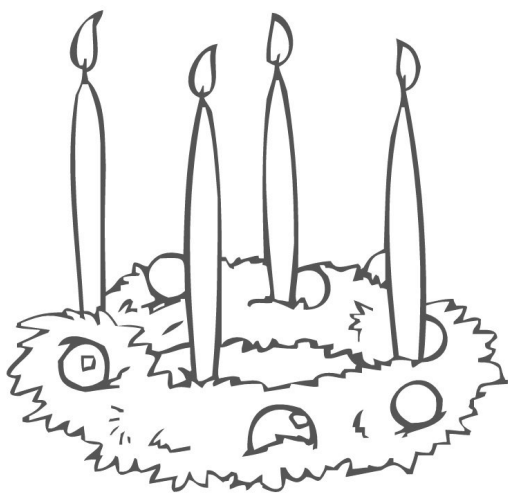
Érdes, kopár az út, mely a boldogsághoz elvezet.
 Létezik másik út is, de a boldogsághoz csak egy vezet.
 Szomorúság könnyétől a talaj nedves lesz, ragadós.
 Sár keletkezik. Undok, cuppogós, alattomos,
 Még nehezebb lesz az út, még gonoszabb még keményebb.
 Majd bizonytalanság szele jön, mielőtt a célt eléred.
 Visszanyom, visszatart, próbál letéríteni az útról,
 De te ne add fel, csak menj, csinálj, ne mondd le a harcodról!

Elér majd téged, a gyűlölet tűző, égető napja,
 A bosszúvágy gyilkos, mardosó kígyója,
 Az egyedüllét kínzó, nyakad köré szoruló indája,
 Becsületedet tépő szavak, sűrű szűrő tüskebokra,
 Az élethez szükséges élelem teljes hiánya,
 A Függőségek visszatartó lábadat vagdosó kaszája.
 Lehet a hited kulacsa is üres, és élni sem akarsz már,
 És csak azt látod, hogy Boldogság a sivatagon túl van. Ott vár.

De hidd el! Kérlek!
 Nem egyedül járod ezt az utat. Értsd meg!
 Ha visszanézel, láthatod.
 Magad mögött hagyta még egy pár lábnyomot.
 Mert Isten melletted van, és segít neked.
 Mikor a sárba beleragadsz, ő kihúzza téged.
 Mikor a bizonytalanság szele fúj, ő megáll előtted.

A bizalom kötelét nyújtja, kösd magadra, ő véd téged.
 A gyűlölet tűző napján, melléd áll,
 Csak figyelj oda, hogy mindig az árnyékában járj.
 A bosszúvágy kígyójára rátapos, s nem enged neki.
 Hát te se vedd le a lábad róla, a bosszúvágyat le kell győzni.
 Ha egyedüllét indája nyakad köré fonódik, s látod a növény gyökerét.
 Isten kardot nyújt, s ha kell, kiszabadít, de csak te látod a tövét.
 A tüskebokrok okozta lassan gyógyuló sebekre,
 Csak annyit mondhatok, Isten szavainak gyógyító kenőcse.
 Ha éhezel, ő enni ad neked, ha szomjazol, ő megitat téged.
 Csak fogadd el tőle a feléd nyújtott segítséget.
 S ha rábízod magad, ha tényleg szereted.
 Ha észreveszed a földön a kaszát, és fölemeled.
 Ha igazán erős vagy, és tényleg megteszed,
 Akkor Isten kinyújtja a kezét, és te csak belehelyezed,
 Nincs más probléma, mi téged érhetne.
 De ha mindent földnél, s leülsz a földre.
 Nem akarsz mozdulni, azt mondd nincs értelme.
 Ő a hátára kap, és addig cipel,
 Addig hordozz, ameddig csak kell.
 Mert a boldogsághoz vezető út nehéz, kopár és érdes.
 De Isten látja és tudja mindezt.
 És ha rábízod magad, akkor az életben bármikor, bármit elérhetsz.
 Mert Isten szeret. Teljes szívéből igazán szeret.

B.D.

Nikodémus

(János 3,1-21)

Szelet hoz az est, bíborszín ég alatt,
 valaki lopózik a kertek alján,
 köpenye ráncából ezer sóhaj arca,
 alakja zord erőd önnön magányán.

Máskor lomha lépte, most mind sietősebb,
 sejt-e tán mennyire várják,
 de nem sejtethi még, hogy lépteit
 e perctől örök időkre imába foglalják.

Lélek születik, ó titkoknak titka,
 mint szél útja - úgy marad örök talány.
 De leborulunk mind, ha megértjük végül:
 Kereszt alakú volt szívünkben e hiány.

Sebestényné Jáger Orsolya

Impresszum:

Főszerkesztő: Kulcsár Márta, **Olvasó-főszerkesztő:** Kulcsár Márta, **Felelős kiadó:** Földi János igazgató
Fotó: Ferenczi Alpár, **Aktuális számunk szerzői:** Borné Haluska Marianna, Földiné Koczor Tünde, Kuzma Márta,
 Milán Szabolcs, Sebestényné Jáger Orsolya, B.D., Dobó Sára Borbála 10.a, Szénási Dóra 10.a, Nagy Eszter 12.a,
Tördelés-technika: Tiba Csaba